

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1072/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 1.K.701.152/2024/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Győri Törvényszék 1.K.701.152/2024/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény II. cikke sérelmére hivatkozással.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [3] A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Győri Járási Hivatal Népegészségügyi Osztálya (a továbbiakban: Hatóság) Gy-02/NEO/2879-7/2023. iktatószámú határozatával kötelezte az indítványozót, hogy kiskorú gyermeke Hepatitis B elleni védőoltását vegye fel az iskolai egészségügyi szolgáltatónál. Tekintettel arra, hogy az indítványozó önként nem teljesítette ezen hatósági kötelezést, a Hatóság GY-02/NEO/2879-10/2023. számú végzésével elrendelte annak végrehajtását.
- [4] A végrehajtás során a NAV Győr-Moson-Sopron Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 1701308804 iktatószámú levelében az indítványozót felhívta a szóban forgó cselekmény önkéntes teljesítésére az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 122. §-a alapján. Mivel az önkéntes teljesítés az elsőfokú adóhatóság által meghatározott határidőben nem történt meg, az Avt. 22. § (1)–(2) bekezdései alapján az elsőfokú adóhatóság 1681860309. számú végzésével az indítványozóra eljárási bírságot szabott ki. Indokolása szerint – az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 22. § (1) és (2)

bekezdései alapján – mivel az indítványozó kiskorú gyermeke tankötelezettségének eleget tesz, így a körülötte lévő más személyek egészségét is veszélyezteti. Megállapította továbbá, hogy a kötelezett indítványozó egyik, ügyében eljáró hatósággal sem tanúsított együttműködő magatartást, amelyet súlyosító körülményként vett figyelembe.

- [5] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) 1742228675. számú végzésével az elsőfokú adóhatóság végzését helyben hagyta. A másodfokú adóhatóság megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság jogszerűen indította és folytatta le a végrehajtási eljárást. Tekintettel arra, hogy az oltás beadatására vonatkozó kötelezettség fennáll, annak elmaradását nem igazolta az indítványozó, így az eljárási bírság kiszabásának feltételei fennállnak.
- [6] Az indítványozó ezt követően bírósághoz fordult. A Győri Törvényszék 1.K.701.152/2024/8. számú ítéletével a keresetet elutasította. A törvényszék ítéletének indokolásában először azt tisztázta, hogy mely hatósági döntés képezi a közigazgatási jogvita tárgyát (lásd Indokolás [17] pontja). Ítéletének indokolásában kitért arra, hogy a közigazgatási per tárgya a végrehajtási eljárásban kiszabott eljárási bírság jogszerűségének megítélése, nem pedig a védőoltás beadatására kötelező (GY-02/NEO/2879-7/2023. iktatószámú határozat) és nem is annak végrehajtását elrendelő (GY-02/NEO/2879-10/2023. számú végzés) jogalkalmazói döntések felülvizsgálata. A Győri Törvényszék ennek megfelelően az eljárási bírság kiszabásának és mértékének jogszerűségét vizsgálta. A törvényszék figyelembe vette a kereset elbírálásakor, hogy az indítványozó terhére – a perbelihez hasonló körülmények között – korábban már kiszabásra került egészségügyi bírság.
- [7] A Győri Törvényszék az Avt. 22. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy az elsőfokú és másodfokú adóhatóság jogszerűen döntött az eljárási bírság kiszabásáról.
- [8] 2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az egészségügyi beavatkozással összefüggő tájékoztatáshoz való jogát az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jogból származtatja. Meglátása szerint az oltás beadása előtt az oltóorvos feladata, hogy megadja számára ezt a tájékoztatást az oltóanyaggal és magával az oltással kapcsolatban. „Jogszabályi hierarchia okán előbb az alapjognak kell érvényesülnie, hogy további jogok, kötelezettségek érvényre juttatása megalapozottá és indokoltá válhasson, ezáltal nem megalapozott az Avt 22. §-a alapján, mulasztás okán a felperest elmarasztalni és szankcionálni, és mely döntést a bíróság végzésével helybenhagyott.” Az indítványozó szerint, „ha már beleavatkozott egy orvos szakmai kompetenciát igénylő invazív beavatkozásba”, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 58. § (6) bekezdése szerinti értesítési kötelezettség az adóhatóságot is köti. Az indítványozó az egész eljárás során arra hivatkozott, hogy késve kapta meg az

oltás helyéről és idejéről szóló értesítést, ezért beadványában is hivatkozott arra, hogy „[a]z értesítés elmaradásával a hatóságok kifejezetten akadályozták az emberi méltósághoz fűződő alapjogból eredő tájékoztatáshoz való jog gyakorlását”.

- [9] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [10] 3.1. Az indítványozó a Győri Törvényszék ítéletét 2025. február 13-án vette át, alkotmányjogi panaszát 2025. április 1-jén személyesen — határidőben — nyújtotta be a bíróságon. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az eljárásban felperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [11] 3.2. Az Alkotmánybíróságnak ezt követően az kellett vizsgálnia, hogy a támadott bírói döntés a bírósági eljárást befejező határozatnak tekinthető-e. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján ugyanis „a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {például 3090/2014. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [22]; 3131/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [6]}. Mivel az Abtv. nem határozza meg a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező bírói döntések körét, ezért az Alkotmánybíróságnak esetenként kell eldöntenie, hogy a támadott bírói döntés az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e {3002/2014. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [13]}. „A döntés során [...] a panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást szabályozó törvény rendelkezéseit kell alapul venni” {3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [10]; megerősítette: 3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [6]}.
- [12] A jelen alkotmánybírósági eljárásban támadott törvényszéki ítélet a végrehajtási eljárás során kiszabott eljárási bírság törvényességét vizsgálta. Az ügy érdemében, vagyis a kötelező védőoltás beadása tárgyában a Hatóság korábban, 2023. szeptember 13-án kelt, Gy-02/NEO/2879-7/2023. iktatószámú határozatával döntött, amelynek végrehajtását GY-02/NEO/2879-10/2023. számú végzésével rendelte el, tekintettel arra, hogy a kötelezett a végleges döntésben foglalt kötelezettségének önként nem tett eleget [az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 132. §]. A végrehajtás akadályozása esetén az Avt. 22. § (1) és (2) bekezdése alapján szabhat ki a hatóság eljárási bírságot. A jelen alkotmányjogi panaszban támadott Győri Törvényszék 1.K.701.152/2024/8. számú ítéletének alapját képező elsőfokú és másodfokú adóhatósági végzések azért születettek — az Avt. 1. § (2) bekezdésével, valamint az Ákr. 134. § (1) bekezdésével összhangban — hogy foganatosítsák az érdemi, oltásra kötelező, már véglegessé vált döntést. Az eljárási bírságot megállapító hatósági végzés jogszerűségét megállapító közigazgatási bírói ítélet tehát nem az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében vett, „az

ügy érdemében hozott” döntés {3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]; 3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [7]; 3152/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [21]; 3422/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [12]}.

- [13] Megjegyzi egyebekben az Alkotmánybíróság, hogy a végleges – és az indítványozó által nem vitatott – határozattal elrendelt végrehajtási eljárás nem fejeződött be azzal, hogy a foganatosító hatóság – jogszerűen – bírságolta az indítványozót, a bírságoló végzésnek az indítványozó oltási kötelezettségére már nincs kihatása.
- [14] Fentiek alapján az eljárási bírságot kiszabó hatósági végzések törvényességét vizsgáló ítélet ellen benyújtott panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, így érdemi vizsgálata nem lehetséges.
- [15] 4. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. november 18.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró